

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Yeshua told His disciples that they should anticipate persecution from both Jews and Gentiles.

Coming Persecution

Rabbi Yeshua's disciples could anticipate standing trial before the synagogue *beit din*, before the local Roman administrator, or even before kings and emperors. The Master foresaw a coming day when His disciples would suffer rejection from their own countrymen and brothers among the Jewish people. "They will deliver you to the courts, and you will be flogged in the synagogues ... for My sake, as a testimony to them" (Mark 13:9). The "courts" refers to the local Jewish court of law, that is, the *beit din*. These petite courts, consisted of three judges over a local synagogue. They had the authority to judge both civil and religious matters, and they had the authority to administer floggings. Yeshua warned His disciples that they could anticipate receiving floggings in the synagogues. The twelve apostles received at least one flogging. Paul reported, "Five times I received from the Jews thirty-nine lashes" (2 Cor. 11:24). The Master's assumption that His disciples would endure such floggings provides an important (and often overlooked) piece of information about the early Jewish believers. It proves that the disciples and early followers of Yeshua did not consider themselves outside of and independent of the broader Jewish community. They did not need to submit to those floggings. Rather than suffer a flogging, they could have simply disavowed Judaism and Jewish authority over them. Instead, they stayed within the synagogue and under its authority—even submitting to its punishments.

Submission to the Jewish authority was a choice. It was necessary for membership in the Jewish community, but it was a voluntary choice to be made. Submission to the Roman authority, on the other hand, was mandatory. Yeshua predicted that His disciples would also stand trial before governors and kings:

You will even be brought before governors and kings for My sake, as a testimony to them and to the Gentiles. (Matthew 10:18)

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Yeshua zei tegen zijn discipelen dat ze vervolging van zowel Joden als heidenen te verwachten hadden.

Komende vervolging

Rabbi Yeshua's discipelen konden verwachten voor de *beit din* synagoge, voor de plaatselijke Romeinse bestuurder, of zelfs voor koningen en keizers te moeten terechtstaan. De Meester voorzag een tijd in de toekomst wanneer zijn discipelen afkeer zouden ondervinden van hun eigen landgenoten en broeders onder het Joodse volk. "Ze zullen jullie naar de rechtbank brengen en jullie zullen in de synagogen worden gege-seld ... omwille van Mij, voor hen als een getuigenis" (Marcus 13:9). "Rechtbanken" verwijst naar de plaatselijke Joodse rechtbank, d.w.z. het *beit din*. Deze kleine hoven bestonden uit drie rechters over een plaatselijke synagoge. Ze hadden de bevoegdheid om zowel civiele als religieuze zaken te beoordelen, en ze waren bevoegd over geselingen. Yeshua waarschuwde zijn discipelen dat ze geseling in de synagogen konden verwachten. De twaalf apostelen ontvingen minstens één geseling. Paulus rapporteerde: "Vijfmaal ontving ik van de Joden negenendertig zweepslagen" (2 Kor. 11:24). De veronderstelling van de Meester dat zijn discipelen dergelijke geseling zouden te verduren krijgen, biedt een belangrijk (en vaak over het hoofd gezien) stuk informatie over de Joodse gelovigen van toen. Het bewijst dat de discipelen en eerste volgelingen van Yeshua zichzelf niet buiten en onafhankelijk van de bredere Joodse gemeenschap beschouwden. Ze hoefden zich niet aan die geseling te onderwerpen als ze simpelweg het Jodendom en de joodse autoriteit over hen hadden verloochend. Doch zij bleven binnen de synagoge en onder haar gezag - zelfs onderworpen aan haar straffen.

Onderwerping aan de Joodse autoriteit was een keuze. Het was noodzakelijk voor lidmaatschap van de Joodse gemeenschap, maar het was een vrijwillige keuze die gemaakt moest worden. Onderwerping aan de Romeinse autoriteiten was echter verplicht. Yeshua voorspelde dat zijn discipelen ook voor gouverneurs en koningen terecht zouden staan:

Jullie zult zelfs voor gouverneurs en koningen worden gebracht om Mijnentwille, als een getuigenis voor hen en voor de heidenen. (Mattheüs 10:18)

“Governors” refers to men like Pilate, Felix, and Festus. “Kings” refers to men like Herod Antipas, King Herod Agrippa, and his son Agrippa II. Apostolic lore tells stories of the apostles standing trial before governors and kings in the various among which countries they minister. Legend has it that both Paul and Simon Peter met their deaths after standing trial before Caesar’s tribunal, and other legends tell about the disciple John and the grandsons of Jude (brother of the Master) standing trial before Domitian. The martyr stories of Christianity’s early centuries are filled with such high-profile encounters.

Yeshua told them not to worry about what to say in those situations. Instead, the Holy Spirit would speak through their mouths, giving them words to say. The disciples were not concerned with how to adequately express the gospel in difficult situations. Instead, their anxiety was primarily about formulating a legal defense with which they could hope to extricate themselves from the situation. The Master tells them, “Do not worry about how or what you are to speak in your defense, or what you are to say; for the Holy Spirit will teach you in that very hour what you ought to say” (Luke 12:11-12). He says, “So make up your minds not to prepare beforehand to defend yourselves; for I will give you utterance and wisdom which none of your opponents will be able to resist or refute” (Luke 21:14-15).

Met "gouverneurs" zijn mannen bedoeld zoals Pilatus, Felix en Festus. "Koningen" verwijst naar mannen zoals Herodes Antipas, koning Herodes Agrippa en zijn zoon Agrippa II. Apostolische overlevering vertelt verhalen over de apostelen die terechtstaan voor gouverneurs en koningen in de verschillende landen waarin zij dienden. De legende gaat dat zowel Paulus als Simon Petrus hun dood tegemoet gingen nadat ze voor het gerecht van Caesar terecht gestaan hadden, en andere legendes vertellen over de discipel Johannes en de kleinzonen van Judas (de broer van de Meester) die terecht stonden voor Domitianus. De martelaarsverhalen van de vroege eeuwen van het christendom staan bol met zulke spraakmakende ontmoetingen. Yeshua zei tegen hen dat ze zich geen zorgen hoefden te maken over wat ze in die situaties moesten zeggen. In plaats daarvan zou de Heilige Geest door hun mond spreken en hun woorden geven om te zeggen. De discipelen waren niet bezorgd over hoe ze het evangelie adequaat in moeilijke situaties kunnen uitdrukken. Hun angst bestond daarentegen vooral over het formuleren van een juridische verdediging waarmee ze konden hopen zich uit de situatie te bevrijden. De Meester zegt tegen hen: "*Maak je geen zorgen over hoe of wat je moet zeggen ter verdediging of wat je zult zeggen; want de Heilige Geest zal u op datzelfde uur leren wat u behoort te zeggen*" (Lukas 12:11-12). Hij zegt: "*Hou je dus niet van tevoren bezig met je voor te bereiden om jezelf te verdedigen; want Ik zal u woorden geven en wijsheid, die geen van uw tegenstanders zal kunnen weerstaan of weerleggen*" (Lukas 21:14-15).

